

Bpest, 1908 május 25.

Nagyságos Uram!

Hétből hétbe, hónapból hónapra keszegettek felelésemmel: "Kasárnap szízeletünket tesszük Goldriker tanár uréknál." Hét hét után, hónap hónapra lett sima már a május is muld-
ban van s mi még mindig csak a keszegetés, stadiumában vagyunk.

A tavali már után, melyen pályámon
és soketlan, és romos fordulat történt,
riadtan fogtunk felelésemmel a tanítás
munkéjához. Akit egyszer már megmarat
az élet, az tudja, hogy munka a legjobb vi-
gasztaló a világon. Dolgoztunk mindretten
- négyfelé! Felelésem tanított és beszélgetés-
ket vezetett, én tanítottam és előként fog-
tattam tanulmányaimat, melyekbe az ideán
polemikus hangok is vegültek. Igazított

72524
20. szeptember 1848.
hogy látogatásomat egyáltalán nem tettük.
Arral hírlapfaktul meguralt, hogy élve tanár
nem és megfizető és híres hírával, majd
szikletünket fogjuk tenni az a látogatás,
az az óra fölé majd egy este minden
elmasadt vendégszolgálat.

É, íme, most, mégis végén e névünk
és kedve, kor megvalósítását - új terrel
végeztük. Mivelhogy itt maradunk a városu
át Pesten - én a könyvtárban dolgozni
s hajtok - majd lent a Zuglói utcán leszünk
bátrok egy napra megjeleni.

Addig is fogadjuk tanár úr mélyen
erőset becsülésével kifejezését.

Nagyrészt szorongással kerest
csóroljuk. Tanár urat pedig
mél, hitelessel köszönti
híre:

Rubinyi Mózes
Andrássy ut 14. II. 6.